

23.7.12

62b (גופא) → 64a (לחברתה שביק) (גופא)

1. לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: שמות כז.

2. השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השקדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: דברים יב:ל.

3. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: שמות לב:ח.

4. זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו: שמות פרק כב פסוק יט.

5. ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: שמות פרק לב פסוק ד.

6. לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: ויקרא פרק יט פסוק כו.

7. ולא תותירו ממנו עד בקר והתחר ממנו עד בקר באש תשרפו: שמות פרק יב פסוק י.

8. ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזמירו לא ישמע על פיך: שמות כג, יג.

9. וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: דברים יג, יב.

10. כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: ישעיהו מו, א.

11. ואתם עזבי ה' השכחיתם את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: ישעיהו פרק סה פסוק יא.

12. לעגלות בית און וגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרו עליו וגילו על כבודו כי גלה ממנו: הושע פרק י פסוק ה.

13. ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מפספס כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ושקון: הושע יג:ב.

14. ואנשי בבל עשו את סכות גנות ואנשי כות עשו את גרל ואנשי חמת עשו את אשימא: מלכים ב פרק יז פסוק ל.

15. והעוים עשו נבחו ואת תרתק והספרויים שרפים את גניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרונים: מלכים ב פרק יז פסוק לא.

16. כזור גניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות: ירמיהו פרק יז פסוק ב.

17. והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גולויכם וגעלה נפשי אתכם: ויקרא פרק כו פסוק ל.

18. ויקם על מעלה הלויים וישע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל ה' אלהיהם: נחמיה ט, ד.

19. ויאמר זאת הרשעה וישלף אתה אל תוד האיפה וישלף את אבן העפרת אל פיה: זכריה ה, ח.

20. ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: במדבר פרק כה פסוק ה.

21. ואתם הדבקים בה' אלהיהם חיים כלכם היום: דברים פרק ד פסוק ד.

- I Revisiting ר'אמי's ruling: if one does several אחד עבודות בהעלם – only liable for one חטאת
 - a Source (אבני) v. 1 – the text combined them into one (לא תעבדם) לאו
- II Analyzing next clause in משנה - declaring that this is one's god or saying "you are my god" – חייב
 - a 7: once he states "you are my god" – חייב
 - i Challenge: this is just restating the משנה
 - ii Answer: רב is addressing the liability for a חטאת if done בשוגג
 - 1 Challenge: רבנן wouldn't agree to this as per ברייתא: only liable for ניסוך, קיטור, זיבוה, and bowing
 - (a) And: we note that השתחוואה was taught according to ר"ע, who doesn't require a full action for חטאת
 - 2 Answer: רב was teaching according to ר"ע –
 - (a) Justification: we only know ר"ע's opinion re: מגדף, where כרת is spelled out – wouldn't know to apply to יז
 - (b) Reason: v. 3 aligns זיבוה and declaring
 - (i) Tangential אגדות on vv. 3-5
- III Analysis of next clause: hugging, kissing etc. are only לאו, as well as swearing by its name
 - a ר' אלעזר (בן פדת):
 - i Version 1 (ר' דימי): only liable for מכות for מגפף etc. – not oath
 - 1 Challenge: reason for oath – לאו שאב"מ – but מגפף etc. are לאו שבכללות (of לא תעבדם):
 - (a) Example: v. 6 – implies numerous prohibitions
 - ii Version 2 (רבין): only liable for מכות for oath etc. – but not מגפף etc.
 - 1 Reason: no מכות for לאו שבכללות, but oath follows יהודה – ר' יהודה לאו carries שאב"מ – ר' יהודה
 - (a) Support: in re: v. 7, יהודה ר' read עשה as teaching that there are no מכות for חטאת
 - (i) Dissent (ר' יעקב): no מכות there due to it being לאו שאב"מ (יהודה →) לאו שאב"מ
- IV Analysis of next clause – swearing/vowing by its name (exception for names found in תנ"ך – vv. 10-11)
 - a Source for prohibition: v. 8 (8a → not to use it as a referent; 8b → oaths and vows)
 - i Also: not to cause others to vow/oath – e.g. partnership with pagan which will lead him to swear by his god
 - ii And: v. 8 is a warning for מדיח
 - 1 Challenge: warning for מדיח is in v. 9
 - 2 Answer: warning for מדיח
- V Tangential observations/statements about עבודה זרה
 - a ר"נ: only permissible ליצנות (scorn?) is of ר"נ, as per vv. 10-15
 - b "history" of ישראל's "allegiance" to עבודה זרה: vv. 16-17
 - c Deletion of הרע יצר of עבודה זרה and subsequent diminishing of דעבירה: vv. 18-20